

en ny Afgørelse, og dette forbereder man paa den Maade, som foreslaas i det foreliggende Lovforslag. Naar jeg i Fjor, hvor jeg havde Lejlighed til at beskæftige mig med disse Spørgsmaal, talte med grønlandsinteresserede Mænd, hørte jeg meget afvigende Opfattelser om Lovreglerne af 1908. Nogle vare meget tilfredse med dem, andre meget utilfredse. Men hos næsten alle var der dog en Betragtning, som kom igen, nemlig, at nu skulde man prøve, hvorledes det kunde gaa paa det Grundlag, her var skabt, og søge, om man ikke ad denne Vej kunde komme til Ro i de grønlandske Forhold. Dette Synspunkt er nu forladt. Jeg for min Del tør ikke benægte, at det er med Rette, man forlader det. Det har jo vist sig gennem denne Vinters og for Resten ogsaa gennem Sommerens Diskussioner om dette Spørgsmaal, at den Ro, man ønskede, ikke er naaet ad den Vej, man hidtil har betraadt. Jeg tør altsaa ikke benægte, at Loven af 1908 paa væsentlige Punkter er utilfredsstillende, og at vi ere nødte til at forbedre en Forandring. Jeg vil imidlertid gerne sige, at i den Tid jeg havde med Spørgsmaalet at gøre, handlede man i Ministeriet ikke ud fra denne Opfattelse. Under de Forhandlinger, som dette Spørgsmaal har givet Anledning til, har man undertiden søgt at fremstille det, som om der skulde være sket en Standsning i Arbejdet paa Gennemførelsen af Loven af 1908 i Fjor Vinter, i den Tid jeg havde med disse Ting at gøre. Det har været fortalt, at jeg skulde have fremsat den Bemærkning, at jeg ikke interesserede mig for Grønland, og forskelligt andet af lignende Karakter har været fremme. Jeg benytter Lejligheden til at sige, at dette naturligvis er fuldkommen urigtigt, alt hvad der i saa Henseende har været fremme, hører hjemme i Faglernes Verden og intet andet Sted.

I den Tid jeg beskæftigede mig hermed, foregik der paa to Punkter Skridt til at gennemføre Lovreglerne af 1908. Det ene var ved Gennemførelsen af de Anordninger, som udstedtes sidste Foraar med Hensyn til selve Styrelsesforholdene; disse Anordninger have været angrebne, som om de skulde staa i Modsætning til Lovens Indhold eller i hvert Fald til Lovens Aand, men jeg har ganske vist ikke set, at man har prøvet paa at føre noget som helst Bevis derfor. Hvor man har fremført et eller andet som Angreb paa Anordningerne, har det som Regel været Ting, der have været foreskrevne i Loven, saaledes at det

var Loven og ikke Anordningerne, man derigennem ramte, og paa de andre Punkter tror jeg at turde sige, at disse Anordninger helt igennem ere gennemførte i den Aand, som Lovbestemmelserne angive, og hvis der skulde være Tilbøjelighed til at optage en Diskussion paa dette Punkt, tror jeg, det vilde have megen Interesse at drøfte dette igennem. Jeg vil da Punkt for Punkt kunne paavise, hvorledes de Regler, der ere givne, støtte sig paa Erfaringer, der ere gjorte i Grønland, men for øvrigt tage som Udgangspunkt selve Indholdet af Loven. Jeg indrømmer, at der under de Forhandlinger, som jeg den Gang havde Lejlighed til at føre med grønlandsinteresserede Mænd og Embedsmænd indenfor Ministeriet og Embedsmænd, der vare ansatte i Grønland, af og til var Punkter, hvor jeg stod tvivlende overfor de Forslag, som kom, og ogsaa i de Bestemmelser, der ere truffene, kan der være en eller anden Enkelthed, om hvilken jeg kan sige, det er tvivlsomt, om den har faaet den heldigste Form, men hver af disse Afgørelser blev truffen i Henhold til de Erfaringer, som Mænd, der havde beskæftiget sig med grønlandske Forhold, havde, og det vil som sagt interessere mig at høre en Diskussion herom.

Det har dernæst været sagt, at Adskillelsen mellem den grønlandske Handel og Administration var bragt til Standsning forrige Aar. Dette er ogsaa ganske urigtigt. Efter Loven skulde den Adskillelse foregaa inden Foraaret 1911. Medens det var nødvendigt, hvis Loven hurtigt skulde komme til at virke med Hensyn til de grønlandske Styrelsesforhold, at føre Anordningerne igennem allerede i Fjor, var det efter Lovens Bestemmelse naturligt at føre Handels og Administrationens Adskillelse igennem først nu i Aar. Jeg tog Sagen op til Forberedelse. Der blev af de paagældende Embedsmænd udarbejdet Forslag dertil allerede i Fjor. Det viste sig imidlertid, at Anskuelserne vare meget afvigende, og det forekom mig derfor urigtigt at træffe Afgørelse paa disse Punkter uden at faa Lejlighed til at faa en nøjere Prøvelse, som eventuelt kunde ske i Løbet af den kommende Sommer. Men jeg vil altsaa gerne fremhæve, at jeg den Gang handlede ud fra den Opfattelse, at man skulde forsøge paa det Grundlag, som er angivet ved den i 1908 gennemførte Lov.

Nu har det imidlertid vist sig, at denne Lov ikke har tilvejebragt den Ro i dette Spørgsmaal, som man ønskede, at det Ar-